

25 грудня 2024 | № 29-30
(1589-1590)

НОВИНИ ЧАЕС

Офіційне видання
ДСП «Чорнобильська АЕС»

З Новим 2025 роком!

До Дня вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС

див. стор.3

У ЦЬОМУ НОМЕРІ

стор. 3 — Актуально

стор. 5 - 6 — Литовський досвід
зняття АЕС з експлуатації

стор. 7- 8 — НБК: розрахунки та
результати

стор. 9 -11 — Рік 2024-й: підбиваючи
підсумки

стор. 12-14 — Фотопогляд на рік,
що минає

ДАТИ І ПОДІЇ

3 грудня 1981 року — енергетичний пуск енерго-
блоку № 3.

12 грудня 1978 року — енергетичний пуск блоку
№2. Включено в мережу турбогенератор № 3.

14 грудня 1977 року — прийнято в експлуатацію
перший енергоблок ЧАЕС.

14 грудня — День вшанування учасників ліквідації
наслідків аварії ЧАЕС.

16 грудня 1969 року — створено дирекцію Чор-
нобильської АЕС, що будується.

21 грудня 1983 року — енергетичний пуск енер-
гоблоку №4 (включення турбогенератора № 7 в
мережу).

*Попри виклики, пов'язані з воєнним станом
та обмеженим фінансуванням, підприємство
досягло помітних результатів...*

див. стор 9

До Дня вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС

14 грудня на майданчику Чорнобильської АЕС відбулися урочисті заходи, присвячені вшануванню учасників ліквідації наслідків аварії на ЧАЕС. Цей день щороку нагадує про мужність і професіоналізм понад 600 тисяч ліквідаторів — військових, поліцейських, рятувальників, працівників державних підприємств та установ, які, ризикуючи життям, змогли подолати одну з наймасштабніших техногенних катастроф ХХ століття.

У заходах взяли участь: Міністерка захисту довкілля та природних ресурсів України Світлана Гринчук, Голова комітету Верховної Ради з питань екологічної політики та природокористування Олег Бондаренко, Голова Представництва ЄС з питань відновлення та довкілля Жослен Корне, представники Держатомрегулювання, ДАЗВ, КОВА.

На знак пам'яті про загиблих учасників ліквідації до Меморіалу «Героям-чорнобильцям» було покладено квіти, а всіх загиблих вшанували хвилиною мовчання.

Під час виступу Міністерка захисту довкілля та природних ресурсів Світлана Гринчук підкреслила:

«Це був справжній подвиг. Ліквідатори змогли приборкати небезпечну загрозу, проявивши неймовірну мужність. Їхній внесок — приклад самовідданості, який надихає й сьогодні».

Також відзначили 28 працівників підприємств зони відчуження, які отримали подяки за професіоналізм і самовіддану працю від Міністерства захисту довкілля та Державного агентства з управління зоною відчуження. З них 10 працівників ДСП «Чорнобильська АЕС».

Окрему увагу приділили питанню відновлення інфраструктури, яка постраждала під час окупації. У рамках проекту, що реалізується за підтримки Європейської комісії, підприємства зони отримали понад 500 ноутбуків, з яких 100 передано Чорнобильській АЕС. Це важливий крок для

забезпечення належного функціонування підприємства і розвитку зони відчуження.

Відбулися урочистості й у Славутичі. Представники адміністрації та профспілки ЧАЕС, разом із міськими активістами поклали квіти до пам'ятного знаку героям-чорнобильцям у центрі міста.

Урочистості продовжилися у краєзнавчому музеї Славутича, де ліквідаторам було вручено почесні грамоти від міського голови.

Цей день став ще одним нагадуванням про важливість пам'яті та вдячності тим, хто зробив можливим наше майбутнє, і про ключову роль міжнародної співпраці у відновленні територій зони відчуження та розвитку міста енергетиків.

Литовський досвід зняття АЕС з експлуатації

Спеціалісти ЧАЕС повернулися з Ігналінської АЕС, де вивчали досвід поводження з некондиційним (пошкодженим) відпрацьованим ядерним паливом, пенами для зберігання ВЯП та подовжувальними стрижнями, а також зняття з експлуатації сховищ ВЯП. Візит відбувся в рамках національного проєкту технічного співробітництва з МАГАТЕ.

— Досвід ІАЕС для нас особливо важливий, — зазначив **начальник цеху поводження з ВЯП Максим ГРЕХОВ**, — оскільки у нас реактори одного типу, і проблеми із пошкодженим паливом у них також є.

У ході візиту планувалося ознайомлення з технологічним процесом та обладнанням, що використовується. На основі цього ми збиралися зробити попередній аналіз можливості застосування технології Ігналінської АЕС та аналогічного обладнання при поводженні з ПВЯП, пенами та ПС на ЧАЕС.

При усій подібності проєктів Чорнобильської та Ігналінської АЕС, остання має низку особливостей. Зокрема, басейни витримки відпрацьованого ядерного палива та гаряча камера для розрізання ВТВЗ вбудовані в головний реакторний корпус.

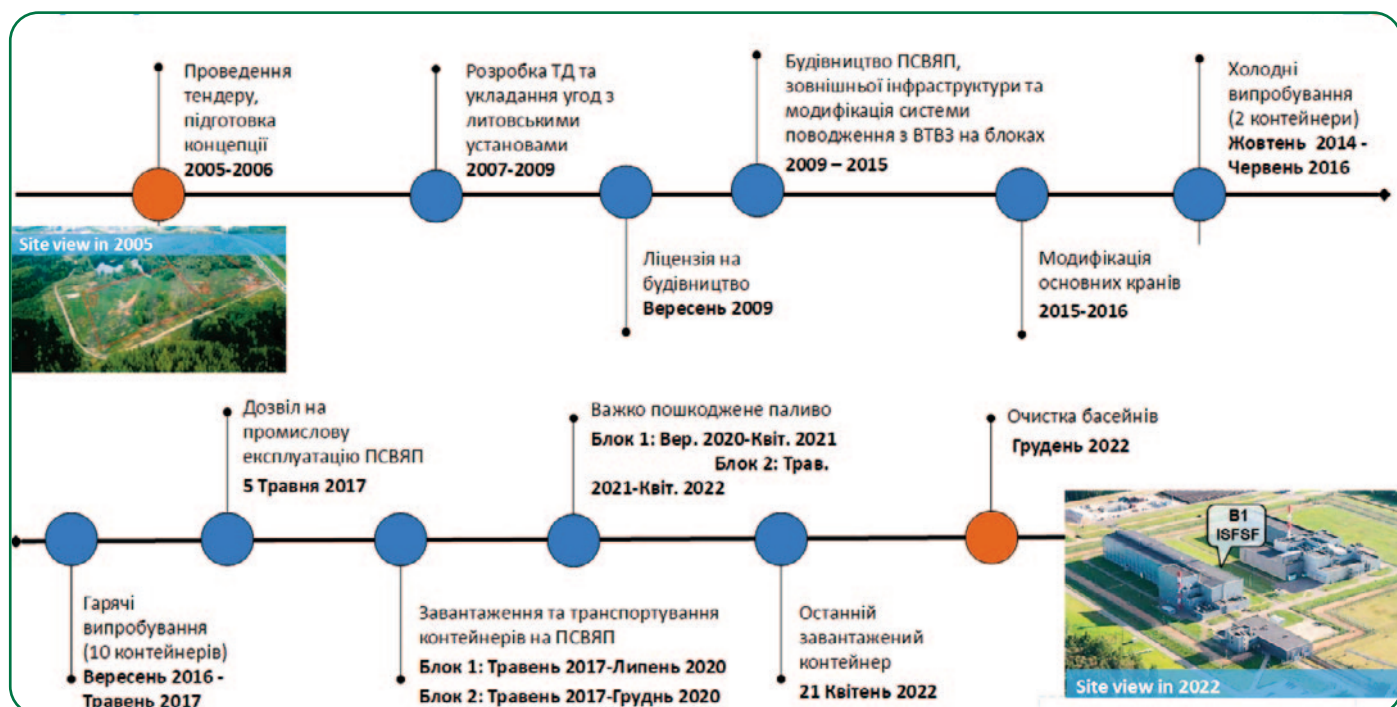
Загалом у басейнах витримки зберігалося близько 16 000 відпрацьованих тепловиділяючих збірок (ВТВЗ), включно з пошкодженими.

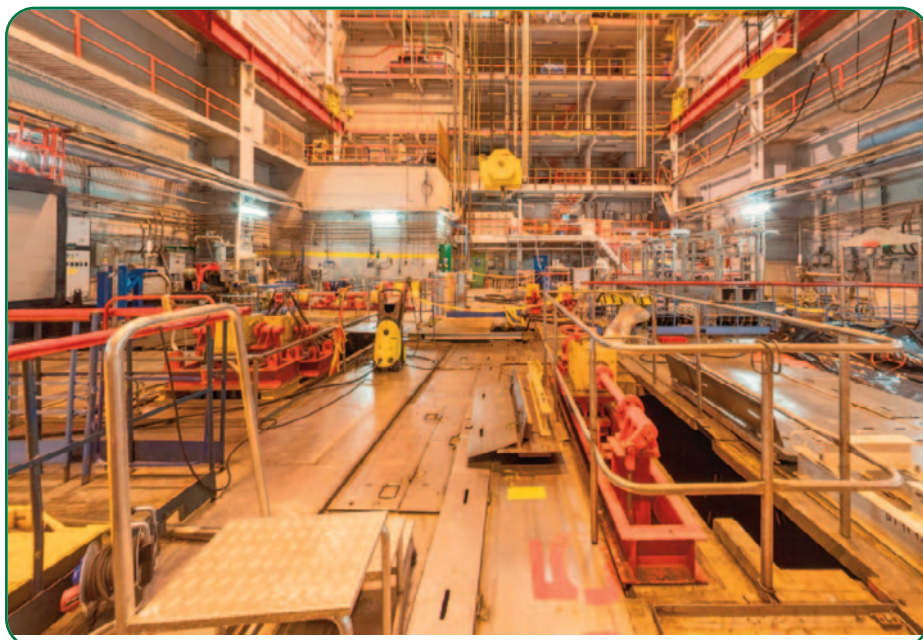
Взявши за мету безпечне вивантаження палива з енергоблоків №1 та №2, на ІАЕС виконали низку завдань: побудували нове проміжне сховище для зберігання ВЯП (ПС ВЯП) місткістю щонайменше 18000 ВТВЗ, спроектували, обґрунтували безпеку та виготовили контейнери для зберігання.

Окрім того, розробили та модифікували чинні технології завантаження контей-

нерів на блоках, транспортування до ПСВЯП, а також ввели в експлуатацію нові потужності для очищення басейнів витримки.

Усі ці завдання були виконані завдяки реалізації трьох проєктів: було спроектовано та збудовано ПСВЯП, виготовлено нові контейнери, розроблено технології завантаження контейнерів на блоках та транспортування до ПСВЯП. Також розроблено технологію завантаження контейнерів із сильно пошкодженими ВТВЗ та обстеження басейнів витримки, видалення брухту з дна басейнів.

Водночас, власними силами персоналу ІАЕС виконано завантаження та транспортування контейнерів, зроблено кошики для виробництва пошкоджених ВТВЗ, проведено оптимізацію процедур.

— З точки зору організації робіт є відмінності. Їх виконання забезпечується всім необхідним: на етапі проектування та введення в експлуатацію — створення проектної групи, забезпечення кваліфікованим персоналом, забезпечення фінансуванням.

На етапі реалізації — створення ділянки, яка займається конкретною задачею. Ще раз підкреслю: станція отримує усе, що потрібно для виконання завдань: персонал, ЗІЗ, обладнання, інструмент і таке інше, — зазначив **началь-**

ник цеху з поводження з ВЯП ДСП ЧАЕС Максим ГРЕХОВ.

— **У чому принципова різниця у поводженні з ВЯП на ЧАЕС та на ІАЕС?**

— Попри те, що тип реакторів однаковий (РВПК), поводження з відпрацьованим ядерним паливом відрізняється.

На ІАЕС усі роботи з ВЯП відбувались безпосередньо у ЦЗ, який має в своєму складі «гарячу» камеру (ГК), та зал басейнів витримки (ЗБВ). У ГК відбувалось фрагментування ВТВЗ на верхній та нижній пучки ТВЕЛ та їх розміщення у спеціальні чохла, які розміщувались на зберігання у ЗБВ, далі у ПСВЯП.

Також у ГК виконуються роботи з фрагментування (рубки) подовжуючих

стрижнів та штанг ВТВЗ й розміщення фрагментів у спеціальні ємності.

На даний час все ВЯП розміщено на зберігання у ПСВЯП.

На ЧАЕС ВЯП зберігається у СВЯП-1 (сховище мокрого типу) та поступово перевозиться на СВЯП-2 для зберігання.

Поводження з ПВЯП на ЧАЕС на даний час не визначене.

— Які ключові особливості безпеки в процесі зберігання та транспортування відпрацьованого ядерного палива на Ігналінській АЕС? (якщо можна говорити).

— Дійсно, у ході візиту колеги з ІАЕС відзначили додаткові напрями з точки зору забезпечення безпеки під час поводження з ПВЯП. У них для цього були виконані наступні роботи:

— проведено модифікацію кранів для поводження з ВЯП, розроблено технологію, що виключає виникнення просипів ЯП у БВ у процесі поводження з ВТВЗ. Басейни витримки очищено від просипів ядерного палива, при чому є докази їх відсутності;

— змонтовано обладнання для виключення пошкодження контейнерів при виконанні ТТО та інше.

— Які технології, на вашу думку, можуть бути корисними для поліпшення роботи з поводження з ВЯП на Чорнобильській АЕС?

— Взагалі усе побачене було дуже цікавим, оскільки ми стикнулися з підходами та технологіями, які на ЧАЕС не застосовуються. Проте, час покаже, чи зможемо ми застосувати щось подібне, оскільки багато що залежить від регуляторної бази, прийнятої в тій чи іншій країні.

— Що для вас стало найціннішим під час цього візиту з професійної точки зору?

— Мені особисто дуже сподобався підхід до організації конкретних робіт, концентрація всіх зусиль підприємства в цілому заради виконання поставленого завдання: забезпечення людським ресурсом, матеріальне забезпечення, науковий супровід, забезпечення обладнанням, інструментом, матеріалами, тощо.

НБК: очікування та реалії

(Закінчення.

Початок у попередньому номері)

Створення НБК є надзвичайно важливим етапом реалізації стратегії перетворення об'єкта «Укриття», але не остаточним розв'язанням проблеми.

Скупчення ПВМ, що утворилися внаслідок запроектованої аварії на четвертому енергоблоці, продовжують бути головним джерелом небезпеки. З огляду на те, що гарантований термін експлуатації НБК становить лише 100 років, а періоди напіврозпаду ядерних матеріалів у ньому на багато порядків більші, небезпека для довкілля існуватиме не одне тисячоліття. Тому надзвичайно важливим є переведення у контрольований стан та вилучення ПВМ до того, як процес руйнування їх може набути масштабного характеру. Проблема подальшого перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему зберігає свою актуальність і після введення в експлуатацію НБК.

Першочерговим завданням після введення в експлуатацію НБК є демонтаж нестабільних конструкцій об'єкта «Укриття». Реалізовані у 2004 — 2008 роках невідкладні стабілізаційні заходи забезпечили прийнятний рівень безпеки об'єкта «Укриття» на 15-річний строк експлуатації стабілізованих конструкцій, тобто тільки до кінця 2023 року. Але закономірно виникає питання: навіщо демонтувати конструкції об'єкта «Укриття» після створення НБК, адже той виконує функцію захисної споруди над об'єктом «Укриття»? Безумовно, НБК відіграє важливу роль у мінімізації негативних наслідків для довкілля у разі потенційного обвалення конструкцій об'єкта «Укриття».

Проте обвалення супроводжуватиметься інтенсивним підніманням радіоактивного пилу і аерозолів, через що зазнають суттєвого радіоактивного забруднення конструкції й технологічні системи НБК; це погіршить радіаційну обстановку, призведе до додаткового опромінення експлуатаційного персоналу і проведення затратних робіт з дезактивації.

Падіння нестабільних конструкцій на пошкоджені будівельні конструкції енергоблока може спровокувати обвалення останніх і зруйнувати наявні ін-

женерні бар'єри навколо скупчень ПВМ, що матиме негативні наслідки для рівня ядерної та радіаційної безпеки.

До того ж, обвалення нестабільних конструкцій створить певні проблеми у подальшій діяльності з перетворення об'єкта «Укриття», оскільки ускладнить доступ до ПВМ, щоб перевести їх у контрольований стан, зокрема з метою вилучення.

За результатами оцінки ймовірності обвалення конструкцій і радіаційних наслідків реалізації такого сценарію сформовано перелік нестабільних конструкцій об'єкта «Укриття», які підлягають «ранньому» або «відкладеному» демонтажу...

...У розроблених концептуальних рішеннях щодо демонтажу нестабільних конструкцій об'єкта «Укриття» визначено обсяг і послідовність виконання демонтажних робіт; запропоновано принципові технологічні схеми поводження з різними видами радіоактивних відходів...

Після демонтажу нестабільних конструкцій об'єкта «Укриття» і реконструкції виступаючих за межі НБК частин потрібно рухатися далі в напрямку перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему. На цей час маємо три основні стратегії подальшого перетворення об'єкта «Укриття»: захоронення на місці за допомогою заповнення бетоном або іншими сумішами; тимчасова ізоляція з намірами відкладеного вилучення ПВМ; поетапне вилучення ПВМ.

Варіант «захоронення на місці» пропону-

вався у різних варіаціях ще задовго до прийняття рішення про будівництво НБК.

На перший погляд, такий варіант є прийнятним з огляду на порівняно швидке вирішення проблеми перетворення об'єкта «Укриття». Але він має серйозні недоліки, зокрема:

— заповнення бетоном приміщень об'єкта «Укриття» призведе до суттєвого перевантаження й осідання ґрунтової основи, а отже, до значних деформацій як пошкоджених будівельних конструкцій четвертого енергоблока, так і суміжних конструкцій третього енергоблока з можливим їх руйнуванням, що негативно вплине на стан конструкцій, які виконують функцію огорожувального контуру НБК, та на фундаменти НБК. Це може в свою чергу вплинути на зниження показників експлуатаційної надійності НБК (зокрема на неможливість експлуатації основних кранів), а в найгіршому випадку призвести до руйнування НБК;

— бетонування скупчень ПВМ унеможливило б надійний контроль стану ядерних матеріалів, що не відповідає вимогам до забезпечення ядерної безпеки;

— навіть у разі успішної реалізації варіанта «захоронення на місці» проблема безпеки об'єкта «Укриття» вирішується тільки на короткострокову перспективу.

Така споруда не є довговічною навіть за якісного бетонування приміщень, що практично нездійсненно в умовах об'єкта «Укриття»;

— варіант «захоронення на місці» не дає змоги досягти кінцевого стану об'єкта «Укриття» як екологічно безпечної системи, оскільки він не забезпечує надійної ізоляції ПБМ та інших довгоіснуючих РАВ на весь період їх небезпеки для довкілля, а отже, не відповідає вимогам нормативно-правових актів у сфері радіаційної та екологічної безпеки.

Варіант «тимчасова ізоляція» також передбачає заповнення приміщень об'єкта «Укриття» бетоном або іншими сумішами, але значно в меншому обсязі з огляду на потребу ізолювати ПБМ тільки на певний проміжок часу. Порівняно з варіантом «захоронення на місці», за цим варіантом пропонується створення додаткових бар'єрів навколо скупчень ПБМ та їх вилучення в подальшому.

Це той самий варіант відкладеного вирішення проблем об'єкта «Укриття», але з обтяжуючими обставинами, оскільки виникають додаткові труднощі в майбутній діяльності (суттєво збільшуються складність і масштаби робіт з розбирання об'єкта «Укриття» після його бетонування, відповідно збільшуються об'єми утворених РАВ тощо).

Варіант «поетапне вилучення» передбачає першочергове вилучення найнебезпечніших скупчень ПБМ протягом життєвого циклу НБК.

Частина менш небезпечних ПБМ може бути вилучена як протягом життєвого циклу НБК, так і після зняття його з експлуатації... Стратегія «поетапного вилучення» має суттєві переваги і розглядається як пріоритетна.

Перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему за стратегією «поетапного вилучення ПБМ» можна втілювати низкою потенційних сценаріїв. Сценарій, який передбачає вилучення ПБМ протягом життєвого циклу НБК (крім ПБМ, що локалізовані у техногенному ґрунті, оскільки вони розміщені під спорудами НБК), є найамбітнішим, і потрібно намагатися його реалізувати.

Проте, слід розглядати й інші сценарії, зважаючи на реальні можливості такої масштабної та складної діяльності, як вилучення ПБМ та подальше поводження з ними. Відкладене вилучення окремих ядерно безпечних скупчень ПБМ, розташованих у приміщеннях із задовільним станом будівельних конструкцій та ефективним виконанням ними функцій інженерного бар'єра, можливе й після зняття з експлуатації НБК (тобто через 100 років і більше).

Остаточний висновок щодо найкращого сценарію переведення у контрольований стан та вилучення ПБМ можна зробити після детального опрацювання низки потенційних сценаріїв та порівняння їх на основі багатокритеріального аналізу. Така робота наразі виконується.

Майбутня діяльність з перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему проводитиметься на об'єкті, для якого немає аналогів у світовій практиці, — вона є унікальною і потребує відповідного нормативно-правового забезпечення.

За результатами аналізу вимог національних нормативно-правових актів і міжнародних норм, правил та стандартів виявлено низку питань. Із самого початку застосування гарантій МАГАТЕ стосовно ядерних матеріалів об'єкта «Укриття» виникали складнощі щодо постановки їх під гарантії.

Насамперед це було пов'язано з неможливістю використовувати стандартні процедури обліку, що застосовують до неаварійних ядерних матеріалів Чорнобильської АЕС, а також з неможливістю ідентифікувати заявлені ядерні матеріали.

Тому під час постановки під гарантії МАГАТЕ ядерних матеріалів об'єкта «Укриття» прийняли компромісне рішення про заявлення кількості ядерних матеріалів на момент перед аварією, тобто станом на 25 квітня 1986 року.

Отже, до початку вилучення ПБМ з об'єкта «Укриття» має бути розроблено й погоджено з МАГАТЕ нормативно-правову і нормативно-технічну документацію щодо поводження з аварійними відходами, які містять ядерні матеріали.

Забезпечення ядерної безпеки в Україні у процесі поводження з ядерними матеріалами регламентується низкою нормативних документів, які встановлюють загальні вимоги, критерії та принципи забезпечення безпеки під час поводження з ядерним паливом атомних станцій, дослідницьких ядерних реакторів, критичних і підкритичних збірок, сховищ відпрацьованого ядерного палива. Для таких ядерних матеріалів встановлені вимоги до критичності на всіх етапах їхнього життєвого циклу, а також вимоги до безпечної геометрії їхніх скупчень. На об'єкті «Укриття» ми маємо справу з неорганізованими, хаотичними скупченнями ядерно небезпечних матеріалів у вигляді ПБМ, для яких існує ризик виникнення критичності...

...Одним з ключових питань стосовно за-

безпечення подальшого перетворення об'єкта «Укриття» є визначення чітких критеріїв довгострокового зберігання й захоронення ПБМ та інших РАВ після їхнього вилучення.

Останніми роками в Україні зроблено певні кроки щодо оптимізації системи поводження з РАВ і вдосконалення системи їх класифікації.

Попередні результати розрахунків показали, що...на той час, коли найімовірніше проводитиметься вилучення ПБМ, відповідно до запропонованої модифікованої класифікації в об'єкті «Укриття» практично не буде ВАР, які потребуватимуть захоронення у стабільних глибоких геологічних формаціях, тобто ПБМ можуть бути...захоронені у сховищі на середніх глибинах (кілька десятків — сотень метрів від поверхні землі).

Впровадження модифікованої системи класифікації РАВ матиме позитивний вплив на діяльність з подальшого перетворення об'єкта «Укриття», оскільки дасть змогу істотно зменшити витрати на захоронення РАВ завдяки використанню економічніших варіантів ізоляції їх від біосфери.

У діяльності з перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему найважливішим завданням, якщо говорити про короткотермінову перспективу, є демонтаж нестабільних конструкцій. Втім, успіх реалізації наступних кроків, таких як обґрунтування та розробка технологій вилучення ПБМ, створення інфраструктури для поводження з ними на майданчику Чорнобильської АЕС і подальше захоронення в спеціальному сховищі, вимагатиме тривалої концентрації наукових, технічних та фінансових ресурсів.

Зважаючи на масштабність завдань стає зрозумілим, що для їх реалізації надзвичайно важливо залучити міжнародні наукові, політичні, фінансові інституції для об'єднання зусиль у створенні спеціального фонду підтримки такої діяльності.

Досвід реалізації Проєкту здійснення заходів на майданчику Чорнобильської АЕС засвідчив, що такий механізм міжнародної допомоги є ефективним, а побудований та введений в експлуатацію НБК є цьому наочним підтвердженням.

**За матеріалами видання
Інституту проблем безпеки АЕС НАН
України «Об'єкт «Укриття» в умовах
нового безпечного конфайнмента»**

Рік 2024-й: підбиваючи підсумки

Наприкінці року, за сталою вже традицією, кореспондент газети «Новини ЧАЕС» звернувся до директора технічного (- головного інженера) Олександра ТИТАРЧУКА, щоб він підбив підсумки роботи колективу станції. Незважаючи на складні умови воєнного часу, зроблено чимало.

— Дорогі колеги, партнери та всі, хто підтримує нашу роботу! 2024 рік був для нас роком важкої праці, значних досягнень і важливих кроків вперед.

Як і два попередні воєнні роки, ми продовжували зняття з експлуатації енергоблоків Чорнобильської АЕС та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему.

Попри виклики, пов'язані з воєнним станом та обмеженим фінансуванням, підприємство досягло помітних результатів у реалізації важливих проєктів та програм.

У 2024 році Чорнобильська АЕС продовжила реалізацію стратегічних програм, зокрема, з поводження з відпрацьованим паливом і радіоактивними відходами.

Цього року ми перевиконали план з пе-

4 відсотки більше запланованого.

Для цих робіт на заводі з виготовлення упаковок для РАВ виготовлено 2800 металевих бочок.

Також ми завершили проведення комплексних активних випробувань з відпрацьованими іонообмінними смолами, які дали позитивні результати.

Вилучено та перероблено на ЗППРВ 2,4 м³ іонообмінної смоли, сформовано 37 упаковок РАВ.

Важливим досягненням стало отримання позитивного рішення ліцензійної комісії Держатомрегулювання щодо введення в експлуатацію Промислового комплексу з поводження з твердими радіоактивними відходами.

Це стало можливим завдяки великому обсягу робіт, виконаному персоналом ЧАЕС.

Практично завершено дослідно-промислому експлуатацію установки звільнення радіоактивних матеріалів від регулюючого контролю. Зараз готуються звітні документи для розгляду Держатомрегулювання.

Для нас важливо, щоб кожен етап поводження з відпрацьованим паливом і радіоактивними відходами залишався під повним контролем.

Це забезпечує додатковий рівень безпеки, особливо в умовах воєнного часу, коли всі операції вимагають максимальної точності та обережності.

Ми виконали роботи з фрагментації та маркування демонтованого обладнання та металоконструкцій у машинному залі 1 черги ЧАЕС.

Сформовано 20 упаковок радіоактивно забрудненого обладнання та матеріалів загальною вагою 14 тонн, які розміщено на тимчасове зберігання.

На дільниці абразивно-струменевого очищення було дезактивовано 6 тонн металу. В приміщеннях блоку №2 виконувались фізичні роботи з підготовки ядерної установки до режиму консервації.

редачі відпрацьованого палива на сторічне зберігання. Це комплексна і складна робота. Перевезено 1143 ВТВЗ, що складає 111,4 відсотка від запланованого.

Загалом, на сторічне зберігання вже передано 3441 ВТВЗ.

У 2024 році на ЗППРВ було перероблено майже 257 кубічних метрів кубового залишку, сформовано 2757 упаковок радіоактивних відходів та вивезено 2808 упаковок на захоронення, що майже на

Одним з напрямів нашої роботи у 2024 році стали будівельні та інфраструктурні проекти, спрямовані на забезпечення довготривалої надійності об'єктів.

Насамперед, це будівництво нової системи радіаційного контролю на СВЯП-1. На сьогодні виконано 70% будівельних робіт. Ця система забезпечить постійний моніторинг радіаційного стану у сховищі та сприятиме підвищенню рівня безпеки.

Ми завершили розробку проекту технічного переоснащення СВЯП-1, який включає заміну систем освітлення, зв'язку, а також силового обладнання. Зокрема, вдалося оновити критичні компоненти, що забезпечать стабільну роботу об'єкта.

Одним із стратегічних завдань стало створення комплексу інженерно-технічних засобів фізичного захисту для перевезення ядерного палива з СВЯП-1 до СВЯП-2. Цей проект дозволить посилити захист палива під час транспортування та забезпечити додаткові рівні безпеки на всіх етапах перевезення.

Ще один важливий напрямок — модернізація систем хімоводоочищення, а також реконструкція обладнання. На сьогодні виконуються роботи з коригування робочого проекту, які дозволять створити надійну систему очищення води та утилізації відходів, що є ключовим аспектом забезпечення екологічної безпеки.

Стратегічним напрямом діяльності Чорнобильської АЕС є міжнародна співпраця. Завдяки нашим партнерам ми можемо не тільки долати поточні виклики, але й активно працювати над спільними ініціативами.

У 2024 році Асамблея вкладників Рахунку міжнародного співробітництва для Чорнобильської (РМСЧ) підтримала пріоритетні проекти для відновлення безпеки та інфраструктури на Чорнобильській АЕС. В результаті між Україною та ЄБРР як розпорядником коштів РМСЧ було підписано дві грантові угоди для виконання важливих робіт.

По-перше, завершення передпроектних робіт щодо демонтажу нестабільних конструкцій об'єкта «Укриття» в частині раннього демонтажу.

Наразі виконано близько чверті від загального обсягу робіт. Це складний і відповідальний процес, але ми рухаємося вперед крок за кроком, забезпечуючи

безпеку на кожному етапі.

Друге — це розробка робочого проекту «Реконструкція частин деаераторної етажерки та машзалу об'єкта «Укриття», що виступають за межі огороджуючого контуру НБК».

Також передбачається закупівля спеціалізованого та вантажного автотранспорту та запчастин, матеріалів та обладнання для забезпечення регламентної експлуатації комплексу НБК-ОУ.

Планується постачання та монтаж вакуумно-випарної установки для поводження з РРВ та виконання робіт з технічного переоснащення СВЯП-1.

За підтримки Європейської Комісії були розпочаті та реалізуються проекти, що сприяють удосконаленню радіаційного та екологічного моніторингу на ЧАЕС та в Чорнобильській зоні.

Від МАГАТЕ та Міністерства енергетики США Чорнобильська ЧАЕС отримала гуманітарну допомогу у вигляді обладнання та засобів індивідуального захисту.

МАГАТЕ продовжує брати активну участь у підтримці проектів безпеки на Чорнобильській АЕС, надаючи технічну допомогу, консультації та експертну підтримку. Протягом року відбулося 17 ротаций постійних місій МАГАТЕ на ЧАЕС.

За підтримки наших міжнародних партнерів нам вдалося покращити умови перебування персоналу у місцях міжзмінного відпочинку на промисловому майданчику ЧАЕС.

Усе, чого ми досягли, це заслуга персоналу Чорнобильської АЕС. Сьогодні на ЧАЕС працює 2248 осіб, що дещо нижче штатної кількості.

Ми пишаємося тим, що 122 працівники станції боронять Україну, перебуваючи у лавах різних підрозділів ЗСУ.

На жаль, 11 героїв загинули в цій боротьбі. Ми завжди будемо пам'ятати їх подвиг.

Всі виконані у 2024 році роботи є підґрунтям для виконання задач року 2025-го. Ми будемо здійснювати наше основне статутне завдання — зняття з експлуатації Чорнобильської АЕС та перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему, забезпечення захисту персоналу, населення та навко-

лишнього середовища від впливу іонізуючого випромінювання.

Ми будемо продовжувати роботи з підготовки до режиму консервації приміщень блоків згідно з «Проектом Остаточного закриття та консервації блоків 1, 2, 3 Чорнобильської АЕС».

Щодо перетворення об'єкта «Укриття» на екологічно безпечну систему ми повинні забезпечити безпечну експлуатацію комплексу НБК-ОУ, завершити розробку передпроектної документації щодо демонтажу нестабільних конструкцій об'єкта «Укриття» та за наявності фінансування розпочати розробку робочого проекту.

Також планується розпочати закупівлю робіт з розробки робочого проекту «Реконструкція частин деаераторної етажерки та машзалу ОУ, що виступають за межі огорожувального контуру НБК».

У частині поводження з радіоактивними відходами та відпрацьованим ядерним паливом будемо виконувати безпечне зберігання радіоактивних відходів та ядерного палива, переробку, перевезення та передачу на зберігання або захоронення.

Ми почнемо переробку відходів на промисловому комплексі з поводження з твердими РАВ. Продовжиться перевезення відпрацьованого ядерного палива зі СВЯП-1 до СВЯП-2.

На нас чекає завершення робіт з реалізації проектів «Будівництво системи радіаційного контролю СВЯП-1» та «Технічне переоснащення СВЯП-1».

Ми зобов'язані забезпечити надійний транзит електроенергії та оптимізувати систему електропостачання ДСП ЧАЕС та фізичний захист ядерних установок та об'єктів, призначених для поводження з радіоактивними матеріалами.

Шановні колеги та партнери, я хочу подякувати кожному з вас за відданість та наполегливу працю. Разом ми досягли значних результатів і продовжуємо рухатися вперед, попри всі труднощі.

Я впевнений, що спільними зусиллями ми зможемо досягти ще більших висот і забезпечити безпечне та стабільне майбутнє для нашої країни.

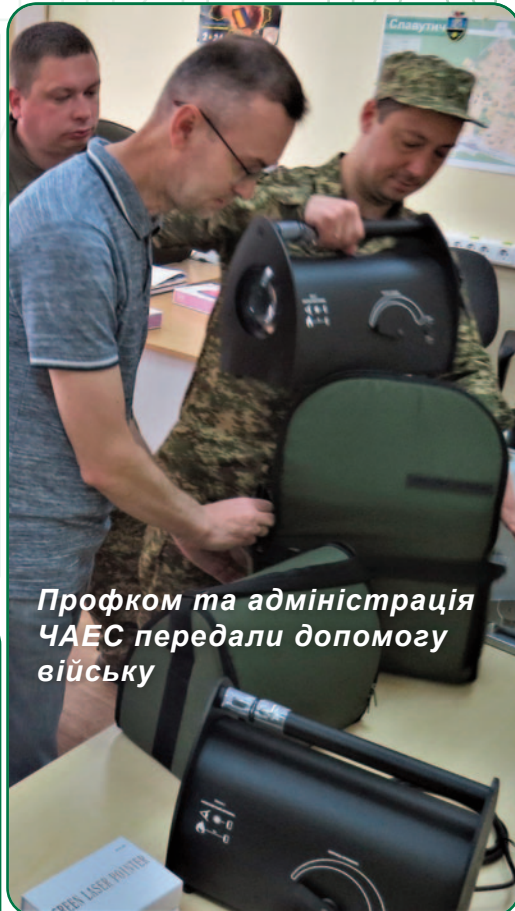
З прийдешнім новим 2025 роком!

Фотопогляд на рік, що минає

Міжнародна допомога для ЧАЕС

Профком та адміністрація ЧАЕС передали допомогу війську

Президент України вручив нагороди працівникам ЧАЕС

Підписано Грантову угоду №2 між ЄБРР та Чорнобильською АЕС

Ніч пам'яті-2024

Команда ЧАЕС на XXX ювілейній спартакіаді Атомпрофспілки

День вишиванки-2024

НОВИНИ ЧАЕС

Офіційне видання
ДСП «Чорнобильська АЕС»

Відповідальний за випуск: Валентина Одиниця

Над номером працювали: Майя Руденко,
Денис Ланько

Зворотній зв'язок:

m.rudenko@chnpp.gov.ua

+380 4593 441 50

Ukraine
NOW ua

Видання засновано у 1995 році. Видається на виконання ст. 10. «Права громадян та їхніх об'єднань на одержання інформації у сфері використання ядерної енергії та радіаційної безпеки» Закону України «Про використання ядерної енергії та радіаційну безпеку» та на підставі ч.3 ст. 15 Закону України «Про медіа».